

[Aksel Larsen.]

styr, og det gør det ikke synderligt bedre, at koncessionen er overgået til et andet selskab, Gulf Refining Company.

Jeg skal villigt erkende, som jeg har gjort det før, at det synes at være et adskilligt solidere foretagende end mr. Ravlins i Florida eksisterende aktieselskab. Jeg skal villigt erkende, at der er gjort et meget stort efterforskningsarbejde, men alligevel er jeg ikke tilbøjelig til at godkende den foreslåede overenskomst med aktieselskabet eller godkende lovforslaget, som ligger her. Man vil bemærke, at der i lovforslaget og i overenskomsten, hermed også i den foreslåede overenskomst med Danish American Prospecting Co., står, at nu skal man have 10 års efterforskning. Oprindelig var der fastsat en 4 års periode til efterforskning. Så kom mr. Ravlin og sagde til statsministeren: jeg vil have den forlænget til 10 år, for 4 år er for lidt. Statsministeren kom derpå med et lovforslag, hvorefter perioden skulle være 10 år, og folketinget sagde: selvfølgelig, når mr. Ravlin ønsker det og statsministeren forlanger det, skal den være 10 år.

Mr. Ravlin begyndte i 1933 eller 1934, det kan jeg ikke i øjeblikket huske, men det var deromkring. Hvis vi nu ser bort fra krigsårene og besættelsestiden, hvor det formodentlig var lidt vanskeligt for de amerikanske koncessionshavere at foretage efterforskning, er der gået mere end 10 arbejdsår fra den tid, da Ravlin fik sin første koncession. Hvorfor vil man så nu lægge 10 år ovenpå, så det bliver ikke en 10 års, men en 20 års forskningsperiode, der bliver indrømmet? Vi har ingen forklaring fået på det, og det er en af grundene til, at vi ikke vil være med.

Den væsentligste grund til, at vi ikke vil være med, bortset fra hele historien, som jeg her er kommet lidt ind på, er den, at vi ikke synes om, at kapitalister fra et fremmed land skal ligge og rode i Danmarks undergrund. Vi mener overhovedet, at det burde være en statsopgave, og vi tror, at den danske stat vil være i stand til at gøre det fornødne arbejde med at undersøge undergrunden og derefter indvinde de værdier, der måtte findes. Man skal ikke komme og sige, at det vil rigsdagen aldrig bevilge penge til. Dette småtskærne synspunkt bør man forlade, for sagen er vigtig, og selvfølgelig har Danmark råd til at ofre disse penge.

Vi kan ikke forsone os med tanken om, at man lader folk fra en fremmed magt, i dette tilfælde amerikanerne, have hals- og håndsret over Danmarks undergrund,

hvilket jo i visse henseender også vil sige overgrunden, for ligesom man under humanitære eftersøgningsflyvninger over Østersøen med basis i Kastrup kan foretage foto-graferinger af kystlinier med krigsformål for øje, således kan man også under efterforskning af råstoffer i Danmarks undergrund foretage målinger og kortlægninger, som kan have militær betydning for en fremmed magt.

Vi er tilhængere af at få repræsentanter fra fremmede magter bort fra territoriet, hvadenten de er i Kastrup, eller de er nede i jorden ved Gassum i Himmerland, og vi vil derfor modsætte os vedtagelsen af lovforslaget. Jeg har allerede sagt, at jeg er så fornuftig, at jeg ikke nærer noget håb om at få nogen besvarelse af mine spørgsmål fra den for undergrundsloven ansvarlige nuværende minister. Jeg må tilføje, at vi ikke derfor lader denne sag ligge, og hvis rigsdagen følger ministeren og nægter at beskæftige sig med sagen, nægter at klarlægge, hvad der må klarlægges, så må vi se at gå andre veje, og vi vil finde disse veje.

Hækkerup: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen beklagede sig over, at det nedsatte folketingsudvalg havde nægtet at fremme en række af det ærede medlem til ministeren stillede spørgsmål. Jeg vil give det ærede medlem ret i, at det i og for sig er en, skal vi sige, usædvanlig fremgangsmåde, at et udvalgsflertal nægter at fremme spørgsmål, stillet af et udvalgsmedlem, men den gennemgang, det ærede medlem nu har foretaget af de spørgsmål, som udvalget nægtede at fremme, har jo vist, at samtlige disse spørgsmål vedrører fortiden. Jeg forstår meget vel den interesse, det ærede medlem har i at stille disse spørgsmål og søge dem besvaret; jeg vil gå så vidt at sige, at det kan være en objektiv historisk interesse. Men det kan også være noget andet. Når vi har afvist at fremme disse spørgsmål, er det simpelthen, fordi de ingen relation har til det lovforslag, der foreligger, og den overenskomst, der ligger bagved dette lovforslag, og fordi fremme af disse spørgsmål med krav om svar, inden lovforslaget kunne gennemføres, ville betyde en forhaling. Udvalgsflertallet anser det foreliggende lovforslag og denne overenskomst, hvorom enighed synes at være opnået, for et så væsentligt fremskridt, at en forhaling må anses for urimelig.

Det ærede medlem brugte jo meget voldsomme udtryk om udvalgsflertallets fremgangsmåde — jeg fangede i forbifarten en